

af Folketinget og saaledes har Betingelserne for at kunne modtage en saadan Udnævnelse, har Udvalget ikke haft andet at undersøge, end om det nævnte Reskript er affattet i Overensstemmelse med tidligere Dokumenter af samme Art. Det viser sig da, at der paa et enkelt Punkt er en Afvigelse. I de tidligere Reskripter til kongevalgte Medlemmer, som Udvalget har haft Lejlighed til at undersøge, er Meddelelsen til vedkommende gaaet ud paa, at han er udnævnt til *livsvarigt* Medlem af Landstinget. I det foreliggende Tilfælde er Ordet *livsvarigt* udgaaet og erstattet med Ordet kongevalgt. Udvalget har ment at maatte gøre opmærksom paa denne Afvigelse, men er for øvrigt enig om, at den ikke har eller kan have nogen reel Betydning, da Udnævnelsen selvfølgelig har fundet Sted i Overensstemmelse med Grundlovens §§ 34 og 39, af hvilke den sidste bestemmer, at Kongens Udnævnelse af Landstingsmedlemmer sker paa Livstid. Udvalget har saaledes intet at erindre mod Gyldigheden af den foretagne Udnævnelse og indstiller, at Tinget slutter sig hertil.

Formanden: I Henhold til denne Indstilling af Udvalget vil altsaa det nyalgte kongevalgte Medlem, der jo tidligere har underskrevet Edsformularen, indtage Sæde i dette Ting som 12te kongevalgte Medlem i Henhold til Grundlovens §§ 34 og 39.

Man gik derpaa til den eneste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3107).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Tvede: „Den gamle Bekendt“, som den højtærede Indenrigsminister forleden lukkede ind i dette høje Ting, har jeg allerede tre Gange tidligere haft den Ære at hilse Velkommen, og jeg gør det ogsaa denne Gang, i Haab om at det skal lykkes at faa Forslaget saaledes tilrettelagt, at det kan samle et Flertal om sig, et Flertal, hvortil mine Meningsfæller og jeg maatte kunne slutte os, saa at det kan

vandre ud til Købstæderne med Lovgivningens Stempel.

Den højtærede Indenrigsminister har jo forsøgt paa Grundlag af Købstadkommunalloven at lade Byraadene selv udpege den Formand, som Kongen ifølge Loven beskikker, indtil der er sket en Ordning af Rets- og Administrationsforholdene, eller eventuelt til dette Lovforslag er blevet ophøjet til Lov. Denne Foranstaltning synes ikke overalt at have vundet Bifald. Det har jo hidtil været Praksis, at Kongen udnævnte eller beskikkede den i Kommunen ansatte Retsbetjent som Formand for Byraadet. Men dette har ogsaa kun været en Praksis, en Sædvane, intet Lovbud. Der staar intet om, at Kongen skal beskikke nogen bestemt Person; naar Kongen ønsker at beskikke en anden end Retsbetjenten, eventuelt den, som et Flertal af Byraadet eller et Flertal af Købstadens Vælgere maatte ønske, sker det saaledes paa Lovens Grund; men Ansættelsen sker under den kontrasignerende Ministers Ansvar, hvilket jo vil bortfalde, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov. Om end den Fremgangsmaade, som den højtærede Minister har fundet Anledning til at anvende ved Udnævnelsen af Byraadsformænd, vel neppe vil virke forstyrrende paa Arbejdet med det nu foreliggende Lovforslag, havde det dog utvivlsomt, bl. a. fordi Beskikkelsen, saa vidt jeg ved, kun sker „indtil videre“, som det hedder, været heldigere, om den hidtil af Ministerens Forgængere benyttede Fremgangsmaade var blevet anvendt, indtil der forelaa en Lov, der endelig og fast ordnede Forholdet, saaledes at man kunde have bevaret ensartede Forhold i de købstadkommunale Styrelser. Den højtærede Indenrigsminister udtalte i Fredags, at han havde fundet det rigtigt at gøre Byraadene opmærksomme paa, at den i Herning begyndte Praksis vilde blive fortsat under hans Ledelse af Indenrigsministeriet, da Ministeren fandt det ønskeligt, at Forholdet ordnedes ensartet. Men det forekommer mig, at det ikke alene er ønskeligt at skabe Ensartethed i at lade Byraadene vide, hvorledes det er den højtærede Indenrigsministers Hensigt at gaa frem ved Besættelsen af de Byraadsformandspladser, der bliver at besætte under hans Ledelse af Ministeriet, men at endnu mere ønskeligt havde det været, om der var blevet opretholdt Ensartethed i den bykommunale Administration, og at man ikke var kommet til den Uensartethed, som der bliver, naar det i nogle Byer som hidtil er Retsbetjenten, der bliver Borgmester og For-